

Súd: Okresný súd Bánovce nad Bebravou
Spisová značka: 2Csp/78/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3219200938
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tomáš Brinčík
ECLI: ECLI:SK:OSBN:2020:3219200938.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bánovce nad Bebravou sudcom JUDr. Tomášom Brinčíkom v spore žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Hausmann 1, 750 09 Paríž, Francúzska republika, zapísaný v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, konajúci na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, 811 09 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 47 258 713, zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s. r. o., so sídlom Ventúrska 16, 811 01 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 47 234 547, proti žalovanej: P. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. K. G. K., štátna občianka Slovenskej republiky, o zaplatenie 1.822,88 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu **z a m i e t a**.
- II. Žalovanej voči žalobcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 07.08.2019 domáhal, aby súd zaviazal žalovanú k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 1.822,88 eur spolu s úrokmi z dlžnej úverovej istiny vo výške 27,48 % ročne zo sumy 1.522,01 eur od 17.08.2016 až do zaplatenia a úrokmi z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.795,88 eur od 17.08.2016 do zaplatenia. Zároveň si voči žalovanej uplatnil nárok na náhradu trov konania.

2. Žalobca v podanej žalobe uviedol, že ku dňu 30.06.2016 došlo k cezhraničnému zlúčeniu spoločnosti CETELEM SLOVENSKO a.s., so sídlom Panenská 7, 812 36 Bratislava, IČO: 35 787 783 (ďalej aj len "Cetelem") a spoločnosťou BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Hausmann 1, 750 09 Paríž, Francúzska republika, zapísanou v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, čím spoločnosť Cetelem zanikla a žalobca sa stal jej univerzálnym právnym nástupcom. Uviedol, že dňa 03.06.2013 uzavrel Cetelem ako veriteľ so žalovanou Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb. Obsahom predmetnej zmluvy bol záväzok Cetelemu poskytnúť žalovanej revolvingový úver vo forme úverového rámca do výšky 5.000,00 eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného na úverovej zmluve a súčasne záväzok žalovanej vrátiť poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou dohodnutých mesačných splátok. Uviedol, že žalovaná po dobu trvania úverového vzťahu vyčerpala z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 2.888,75 eur tak, že sumu 2.674,42 eur žalovaná čerpala výbermi hotovosti z bankomatov, platbami na vybraných obchodných miestach, prevodom na účet, platbami poistenia platieb a sumu 214,33 eur predstavujú poplatky, ktoré Cetelem účtoval žalovanej v súlade s úverovou zmluvou ako súčasť úverovej istiny. Uvedené skutočnosti potvrdzuje Výpis z úverového účtu žalovanej a Potvrdenie o odfinancovaní peňažných prostriedkov. Žalovaná svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnila. Napriek zmluvne dohodnutým splátkam poskytnutého úveru uhradila žalovaná Cetelemu do podania žaloby len

časť dlžnej sumy, a to sumu vo výške 1.957,41 eur, čo preukazuje Výpis z úverového účtu žalovanej. Na predžalobné výzvy žalovaná nereagovala. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovanej Cetelem vyhlásil dňa 16.08.2016 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovanej splatný v celom rozsahu. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam má žalovaná voči žalobcovi ku dňu podania žaloby neuhradené záväzky po lehote splatnosti v celkovej výške 1.822,88 eur (suma 1.522,01 eur z titulu zvyšku dlžnej úverovej istiny, suma 224,60 eur z titulu dlžných úrokov z úveru, suma 49,27 eur z titulu dlžného poistného z úveru, suma 27,00 eur z titulu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky). Okrem toho je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi úroky z dlžnej úverovej istiny vo výške 27,48 % ročne zo sumy 1.522,01 Eur od 17.08.2016 až do zaplatenia a úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.795,88 eur od 17.08.2016 až do zaplatenia (žalobca si neuplatňuje úroky z omeškania zo sumy nákladov spojených s uplatnením pohľadávky).

3. Podaním zo dňa 23.10.2019 sa k podanej žalobe vyjadrila žalovaná, ktorá uviedla, že uzatvorila so žalobcom Zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 03.06.2013, podľa ktorej poskytol žalobca žalovanej úver. Podľa priloženej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 03.06.2013 bola povinná vrátiť poskytnutý úver do 15.06.2014. Odhladnuc od splatenej sumy, ktorú už žalobcovi doteraz uhradila, mala za to, že zvyšok dlhu, ktorý žalobca od nej žiada uhradiť, je premlčaný, a to v zmysle ust. § 100 a nasl. v spojení s ust. § 107 a nasl. Občianskeho zákonníka. Vzniesla námietku premlčania zostatku dlžnej sumy a jej príslušenstva. Poukázala na skutočnosť, že vzťah medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom je spotrebiteľský a teda je možné použiť právo spotrebiteľa. Nesúhlasila s výškou istiny a taktiež ani s výškou úrokov, aká je uvedená v žalobe žalobcu zo dňa 08.08.2019, nakoľko táto je poukazom na ust. 369 ods. 1. v spojení s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v rozpore s dobrými mravmi. Pre prípad, že súd uzná dlžnú umu žalobcovi ako oprávnenú, navrhla uzatvoriť so žalobcom dohodu o splátkach, podľa ktorej by bola schopná splácať dlžnú sumu vo výške 200,00 eur mesačne.

4. K vyjadreniu žalovanej sa podaním zo dňa 17.03.2020 vyjadril žalobca, ktorý poukázal na skutočnosť, že predmetom tohto konania je revolvingový spotrebiteľský úver uvedený v časti 2. úverovej zmluvy. Pokiaľ žalovaná vo svojom vyjadrení zo dňa 23.10.2019 uviedla, že bola povinná vrátiť poskytnutý úver do 15.06.2014, mal za to, že túto povinnosť mala žalovaná k spotrebiteľskému úveru uvedeného v časti 1. úverovej zmluvy, ktorý ale nie je predmetom tohto konania. Nestotožnil sa s názorom žalovanej o tom, že by nárok žalobcu mal byť v akejkolvek časti premlčaný. V zmysle bodu 4.1. časti 3. úverovej zmluvy bolo medzi zmluvnými stranami dohodnuté, že veriteľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka. Z uvedeného vyplýva, že v prípade takéhoto dojednaní splatnosti sa stane splatným celý zostávajúci dlh a 3-ročná premlčacia doba na uplatnenie práva na zaplatenie celého zostávajúceho dlhu začína plynúť odo dňa, keď sa stal splatným celý dlh. Uviedol, že vyhlásil dňa 16.08.2016 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovanej splatný v celom rozsahu. Nasledujúci deň, t. j. 17.08.2016 žalobca mohol svoje právo vykonať prvý raz. Žalobný návrh bol podaný na súd dňa 07.08.2019, t. j. v zmysle ust. § 101 Občianskeho zákonníka si žalobca svoj nárok uplatnil v zákonnej trojročnej premlčacej dobe. Poukázal na skutočnosť, že žalovaná pri uzatváraní zmluvy bola riadne oboznámená so všetkými podstatnými náležitosťami zmluvy. Žalovaná nenamietala rozpor s dobrými mravmi ani nerovnováhu v právach a povinnostiach, naopak súhlasila so zmluvou, na znak čoho zmluvu vlastnoručným podpisom podpísala. Zároveň uviedol, že súhlasí so splátkovým kalendárom, ktorý navrhla žalovaná, a to vo výške 200,00 eur mesačne.

5. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 28.09.2020, na ktoré sa nedostavil žalobca, ani jeho právny zástupca a tiež ani žalovaná. Právny zástupca žalobcu podaním zo dňa 21.08.2020 ospravedlnil svoju neúčasť a neúčasť žalobcu na pojednávaní, nežiadal odročiť pojednávanie z dôležitého dôvodu a súhlasil s prejednaním veci v neprítomnosti. Žalovaná mala predvolanie na pojednávanie včas doručené podľa § 111 ods. 3 C.s.p. v spojení s § 106 ods. 1 písm. a/ C.s.p., neospravedlnila svoju neúčasť na pojednávaní a ani nežiadala odročiť pojednávanie z dôležitého dôvodu. Za zistenia a vyhodnotenia týchto procesných podmienok na konanie podľa § 180 C.s.p., súd na tomto pojednávaní vec prejednal a vykonal dokazovanie oboznámením žaloby, podaní a listinných dôkazov, a to konkrétne: žaloba doručená tunajšiemu súdu 07.08.2019 č.l. 1-3, zmluva o spotrebiteľskom úvere a zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb zo dňa 03.06.2013 č.l. 9-11, výpis z úverového účtu č.l. 11-13, potvrdenie o odfinancovaní peňažných prostriedkov č.l. 13-14, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti revolvingového úveru zo dňa 25.08.2016 s doručenkou a poštovým podaním hárkom č.l. 14-16, výpis z obchodného registra žalobcu a právneho predchodcu žalobcu č.l. 17-24, vyjadrenie žalovanej k žalobe

zo dňa 23.10.2019 č.l. 43, vyjadrenie žalobcu k vyjadreniu žalovanej č.l. 46-47, potvrdenie o prijatých splátkach č. l. 65 a oboznámením ďalšieho obsahu spisu.

6. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav. Právny predchodca žalobcu (CETELEM SLOVENSKO, a.s.) so žalovanou uzavrel dňa 03.06.2013 zmluvu v časti 2 označenú ako „Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb“, na základe ktorej sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytnúť žalovanej revolvingový spotrebiteľský úver do výšky schváleného úverového rámca a za podmienok podľa predmetnej zmluvy a žalovaná sa zaviazala poskytnutý revolvingový úver vrátiť, zaplatiť dohodnuté úroky a poplatky a plniť ďalšie povinnosti podľa predmetnej zmluvy (ďalej aj len "predmetná zmluva").

7. V bode 1 predmetnej zmluvy sú uvedené základné podmienky revolvingového úveru nasledovne: výška úverového rámca - 5.000,00 eur, aktuálna výška úverového rámca - 600,00 eur, výška mesačnej splátky - min. 5,00 % z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300,00 eur, výška úrokovej sadzby - 28,68 % ročne fixná, RPMN - 45,94 %, splatnosť mesačnej splátky - 10. deň v mesiaci, splatnosť prvej mesačnej splátky - 10. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené prvé čerpanie revolvingového úveru, poplatok za správu revolvingového úveru - podľa sadzobníka poplatkov, zvolený súbor poistenia - Rozšírený súbor poistenia, poplatok za poistenie - 6,99 %. V tejto časti zmluvy sú uvedené aj dodatočné predpoklady pre výpočet RPMN: výška čerpania revolvingového úveru 600,00 eur, výška mesačnej splátky 58,10 eur s poplatkom za správu úveru 2,90 eura, splatenie revolvingového úveru v 12 rovnakých mesačných splátkach. Pri výpočte RPMN nebola zohľadnená suma určená na úhradu poistného, pretože poistenie nie podmienkou poskytnutia revolvingového úveru. Dlžník je oprávnený kedykoľvek odvolať svoj súhlas s poistením úveru a to aj pred poskytnutím úveru. Celková čiastka k zaplaceniu bola uvedená vo výške 732,00 eur a priemerná hodnota RPMN 25,24 %.

8. Podľa bodu 2.1 predmetnej zmluvy bola predmetná zmluva uzatvorená na dobu neurčitú.

9. V zmysle bodu 3.1 predmetnej zmluvy bol dlžník oprávnený čerpať revolvingový úver formou financovania nákupu tovaru a/alebo služieb v obchodných miestach, ktoré akceptujú túto kartu, výberom finančných prostriedkov v hotovosti pomocou karty v miestach na to určených, prevodom na účet určený dlžníkom alebo iným dohodnutým spôsobom, a to aj pri použití informačných technológií.

10. V bode 4.1 písm. a) Spoločných ustanovení k predmetnej zmluve ako následok toho, že klient nespláca poskytnutý revolvingový úver riadne a včas, bola upravená možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti revolvingového úveru v lehote a s účinnosťou, ktorú Cetelem určí v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti.

11. Z potvrdenia o odfinancovaní peňažných prostriedkov registrovaných na úverovom prípade č. 42718498481100 zo dňa 05.06.2019, ako aj z výpisu z úverového účtu žalovanej, vyplýva, že žalovaná čerpala z úverového rámca v období od 08.12.2013 do 29.03.2016 celkovo sumu 2.674,42 eur.

12. Z potvrdenia o prijatí splátok zo dňa 21.08.2020 na úverovom prípade č. 42718498481100, ako aj z výpisu z úverového účtu žalovanej vyplýva, že žalovaná úhradami v období od 13.01.2014 do 18.12.2015 uhradila veriteľovi na základe predmetnej úverovej zmluvy celkovo sumu 1.957,41 eur.

13. V listine označenej ako "Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti revolvingového úveru č. 42718498481100" zo dňa 25.08.2016, adresovanej žalovanej, právny predchodca žalobcu uviedol, že nakoľko žalovaná úver nesplácala riadne a včas, a to ani po opakovaných výzvach na úhradu, právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru v zmysle uzatvorenej úverovej zmluvy a ku dňu 16.08.2016 sa záväzok žalovanej stal splatný v celom rozsahu. Žalobca zároveň vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy vo výške 1.822,88 eur zloženej z úverovej istiny vo výške 1.522,01 eur, dlžných úrokov, poplatkov a poistného vo výške 273,87 eur a nákladov spojených v uplatnení pohľadávky vo výške 27,00 eur.

14. Cetelem (spoločnosť CETELEM Slovensko a.s.) ku dňu 01.07.2016 zanikla v dôsledku cezhraničného zlúčenia so žalobcom, ktorý sa stal jej právnym nástupcom, čo vyplýva z výpisu z obchodného registra Okresného súdu Bratislava I, oddiel Sa vložky 2435/B.

15. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy (ďalej len "Obchodný zákonník") zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

16. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 53 ods. 1, 2, 3 a 5 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

18. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

19. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

20. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

21. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

22. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

23. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

24. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

25. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

26. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

27. Podľa § 504 Obchodného zákonníka dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

28. Podľa § 2 písm. a/ a b/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy (ďalej „zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch“) na

účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

29. Podľa § 2 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

30. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

31. Podľa § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

32. Podľa § 9 ods. 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie.

33. Podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

34. Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/.

35. Súd následne na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že podaná žaloba je nedôvodná.

36. Predmetnú zmluvu, uzatvorenú medzi žalobcom, resp. jeho právnym predchodcom a žalovanou, súd posúdil podľa jej obsahu a dospel k záveru, že ide o zmluvu o úvere podľa § 497 a nasl. ustanovení Obchodného zákonníka. Zároveň však ide aj o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka a predmetná zmluva spĺňa tiež definíčné znaky zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa vyššie uvedených ustanovení § 2 písm. a/, b/ a d/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Žalovaná vystupovala v zmluvnom vzťahu ako fyzická osoba - nepodnikateľ, pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Veriteľ vystupoval nepochybne v zmluvnom vzťahu so žalovanou ako podnikateľ poskytujúci klientom spotrebiteľské úvery v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti - dodávateľ. Spotrebiteľský charakter predmetnej zmluvy je nepochybny aj tým, že zmluva bola veriteľom pripravená vopred na formulári vrátane znenia zmluvných podmienok bez možnosti zasiahnuť do ich znenia žalovanou ako spotrebiteľom. Súd na základe uvedeného na predmetnú zmluvu aplikoval aj príslušné právne normy chrániace spotrebiteľa, teda najmä príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Súd tiež zdôrazňuje, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom.

37. Pre spotrebiteľské zmluvy je vo všeobecnosti charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom spravidla z pozície „slabšej“ zmluvnej strany, nakoľko práve dodávateľ je tvorcom zmluvných podmienok, ktoré sú vopred určené a ktoré spotrebiteľ spravidla nemá možnosť reálne ovplyvniť. Účelom citovanej právnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka je práve vyrovnať túto nerovnováhu v právnom postavení dodávateľa a spotrebiteľa. Vychádza sa totiž z predpokladu, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar, resp. služby koná profesionálne

a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Preto súd v záujme naplnenia ochrany spotrebiteľa preskúmal dôvodnosť žalovaného nároku, najmä v kontexte jeho súladu s príslušnými právnymi normami upravujúcimi ochranu spotrebiteľov.

38. Na základe uvedeného súd potom v rámci limitov stanovených v spotrebiteľskom sporovom konaní podrobil obsah predmetnej zmluvy preskúmaniu z hľadiska jej súladu s normami spotrebiteľského práva, pričom dospel k záveru, že predmetná zmluva neobsahuje všetky náležitosti vyžadované zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy. Obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je okrem iného aj údaj o celkovej výške a konkrétnej mene spotrebiteľského úveru a podmienkach upravujúcich jeho čerpanie podľa § 9 ods. 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Z predmetnej zmluvy nemožno jednoznačne určiť, v akej výške úverového rámca bol žalovanej poskytnutý úver, keď v predmetnej zmluve je v časti 2 bod 1.1 uvedené, že výška úverového rámca je 5.000,00 eur a ďalej, že aktuálna výška úverového rámca je 600,00 eur. Túto nezrovnalosť nie je možné odstrániť výkladom, nie je možné teda ustáliť, aký úverový rámec si strany vlastne dohodli. Keďže v zmluve sú uvedené dva rôzne údaje o celkovej výške úveru, resp. úverového rámca, hoci v zmysle § 9 ods. 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch musí byť uvedený (jeden) údaj o celkovej výške úveru, a to jasne, určito a zrozumiteľne, čo nepochybne platí aj pre revolvingový úver, keďže zákon žiadnu výnimku pre takýto typ úveru nestanovuje (nieť dôvodu na to, aby nebolo možné priamo v zmluve jednoznačne a presne určiť výšku úverového rámca), súd má za to, že použité vyjadrenie celkovej výšky spotrebiteľského úveru nie je v súlade s podstatou, zmyslom a účelom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

39. V predmetnej zmluve absentuje aj konkrétna, zrozumiteľne, určito a jasne uvedená výška splátky. V predmetnej zmluve je uvedené, že žalovaná sa zaväzuje vyčerpaný úver splácať v mesačných splátkach vo výške min. 5,00 % z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok sumy 300,00 eur, pričom tieto sú splatné vždy k 10. dňu v mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom došlo k prvému čerpaniu revolvingového úveru. Pokiaľ zákon vyžaduje, aby každá zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala určenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a poplatkov podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, potom niet dôvodu, prečo by uvedené údaje nemala obsahovať i zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, keď pre tento typ úveru zákon nestanovuje žiadne výnimky a odchýlky. Vzhľadom na daný typ úveru bolo úplne nevyhnutné presne uviesť výšku splátky jasne a zrozumiteľne. Súd zastáva názor, že čo sa týka určenia výšky každej mesačnej splátky a to spôsobom, že mesačná splátka činí min. 5,00 % z dlžnej sumy zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok sumy 300,00 eur, takéto určenie výšky splátky je pre bežného spotrebiteľa nezrozumiteľné, nejasné a neurčité. Pokiaľ má spotrebiteľ nielenže vypočítať príslušné percento z dlžnej sumy, ale navyše k tomu počítať a zaokrúhľovať násobky dlžnej sumy, ktorú vyčerpal, keď navyše sú v predmetnej zmluve uvedené v podstate dva údaje o výške úveru, resp. úverového rámca, potom je takéto určenie výšky mesačnej splátky vyjadrené pre priemerného spotrebiteľa neurčité a zložité. Spotrebiteľ je odkázaný sám si vypočítavať výšku jednotlivých mesačných splátok podľa uvedeného vzorca. Bolo preto podľa názoru súdu neurčité a nepostačujúce, ak v predmetnej zmluve z 03.06.2013 bola dojednaná „výška mesačnej splátky: mesačná splátka činí min. 5,00 % z dlžnej sumy zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok sumy 300,00 eur“, čo nezodpovedá podmienkam § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Podmienky určitosť tejto časti právneho úkonu museli byť podľa názoru súdu splnené už pri jeho uzatvorení. Pri použití uvedeného spojenia v predmetnej zmluve nebolo možné nepochybne ustáliť výšku mesačných úverových splátok, čo je pre dlžníka podstatný údaj v procese jeho rozhodovania o uzavretí úverovej zmluvy. Súd ďalej zistil, že v predmetnej zmluve nie je uvedený konkrétny termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru tak, ako to predpokladá a vyžaduje ust. § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ako podstatnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Konkrétnu výšku splátky a konkrétny počet splátok veriteľ uviedol len pre účely výpočtu indikatívneho výpočtu RPMN, pričom vychádzal z výšky úverového rámca 600,00 eur, čo však vzhľadom na skutočnosť, že v predmetnej zmluve je uvedená aj výška úverového rámca 5.000,00 eur možno považovať za zavádzajúce a zmätočné. Žalovaná v danom prípade čerpala sumu 2.674,42 eur, teda úverový rámec nepochybne nebol vo výške 600,00 eur.

40. Pre absenciu náležitostí uvedených v § 9 ods. 2 písm. g/, k/ a f/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch je potrebné poskytnutý revolvingový úver považovať za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v príslušnom znení. Vzhľadom na uvedené žalobca nemá právo na zaplatenie úroku z úveru ani žiadnych poplatkov,

ale len na vrátenie poskytnutej sumy úveru po odrátaní plnenia, resp. úhrad zo strany žalovanej. Súd sa následne zaoberal s námietkou premlčania, ktorú vzniesla v spore žalovaná.

41. Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Premlčaním právo nezaniká, iba sa závažne oslabuje. Uplatnenie námietky premlčania spôsobuje zánik súdnej vymáhateľnosti, v dôsledku čoho súd premlčané právo nemôže priznať. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené plniť svoje povinnosti. Zásada hospodárnosti konania vedie konajúci súd k tomu, aby prednostne posúdil v konaní vznesenú námietku premlčania vzhľadom na to, že v prípade jej oprávnenosti takýto postup vedie k rýchlemu vydaniu rozhodnutia vo veci samej, bez potreby vykonávania ďalších dôkazov. Charakter spotrebiteľskej zmluvy má aj zmluva o úvere uzatvorená podľa Obchodného zákonníka, preto i na takúto zmluvu dopadá právna úprava spotrebiteľských zmlúv, i keď ide v zmysle § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, ide o tzv. absolútny obchodný vzťah s kogentnou úpravou obsiahnutou v Obchodnom zákonníku. Pokiaľ však zmluva o úvere je zároveň aj spotrebiteľskou zmluvou tak, ako je to v danej veci, na posúdenie premlčania je potrebné podľa názoru súdu použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka, pretože je to v prospech spotrebiteľa, premlčacia doba podľa Občianskeho zákonníka je kratšia ako podľa Obchodného zákonníka. K otázke aplikácie Občianskeho zákonníka na úverový vzťah zaujal stanovisko aj Ústavný súd Slovenskej republiky, ktorý vo veci sp. zn. I. ÚS 402/2013 z 19.06.2013 uviedol, že z rozsudku okresného a odvolacieho súdu vyplýva záver, že právna úprava premlčania v Občianskom zákonníku je pre spotrebiteľa výhodnejšia, pretože stanovuje kratšiu premlčaciu lehotu oproti právnej úprave obsiahnutej v Obchodnom zákonníku. Niet žiadneho dôvodu, aby na predmetnú právnu vec spotrebiteľskej povahy nemala dopadať právna ochrana vyplývajúca z § 54 Občianskeho zákonníka. Spotrebiteľské zmluvy vzhľadom na vzťah medzi podnikateľom a nepodnikateľom a so zreteľom na nepodnikateľský účel zmluvy sú typické občianskoprávne vzťahy. Predmetná vec je však i spotrebiteľskou zmluvou, ktorá je regulovaná osobitnou právnou úpravou, ide o vzťah medzi veriteľom a spotrebiteľom, ktorý prijíma úver na spotrebu. Je len v súlade s princípmi ochrany spotrebiteľa, že v prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov súkromného práva je dôvodné aplikovať právnu úpravu o občianskych právach a nie podnikateľské právo. Ústavný súd pritom konštatoval, že takýto výklad nie je v rozpore s ústavnými právami sťažovateľa. S ohľadom na uvedené preto súd posudzoval premlčanie práva žalobcu v danej veci podľa ustanovení Občianskeho zákonníka.

42. Občiansky zákonník stanovuje objektívny začiatok plynutia premlčacej doby. Trojročná premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Za tento deň sa všeobecne považuje deň, keď sa právo mohlo po prvý raz uplatniť na súde, teda len čo mohla byť dôvodne podaná žaloba na súd (actio nata). Ide o objektívnu možnosť vykonať právo bez zreteľa na to, či oprávnená osoba (veriteľ) by mohol právo subjektívne vykonať alebo nie, t. j. či oprávnený subjektívne vedel alebo nevedel o svojom práve.

43. Podstatnou časťou zmluvy o úvere je záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky. Lehota, v ktorej tak má dlžník urobiť, je vecou zmluvných strán a spravidla je dohodnutá v zmluve, nie je však podstatnou časťou úverovej zmluvy. V danom prípade vzhľadom na absenciu konkrétne, zrozumiteľne a určito dohodnutej výšky splátky, konečnej splatnosti úveru a konkrétneho počtu splátok, súd posúdil dohodu zmluvných strán o postupnom splácaní úveru v splátkach v predmetnej zmluve za neurčitú a nezrozumiteľnú, a preto neplatnú podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zákon (§ 504 Obchodného zákonníka, prípadne § 563 Občianskeho zákonníka, ak je to pre spotrebiteľa priaznivejšie) ustanovuje lehotu splatnosti úveru podporne pre prípad, keď strany v zmluve o úvere nedohodnú lehotu splatnosti, resp. ak je takáto dohoda neplatná.

44. Súd ďalej v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 174/2016 zo dňa 10.11.2016, v ktorom najvyšší súd uviedol, že už v judikáte R 28/1984 bol prijatý záver, podľa ktorého „ak nebola doba splnenia dlhu dohodnutá ani inak ustanovená, začína premlčacia doba plynúť nasledujúcim dňom po vzniku dlhu“. Na tomto závere sa ustálila aj neskoršia súdna prax (viď napríklad rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 25/2003, ktoré bolo neskôr publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako judikát R 91/2004) zotrvávajúca na tom, že ak doba plnenia nie je určená zákonom, rozhodnutím alebo zmluvou, splatnosť

vyvolá veriteľ tým, že dlžníka požiada o plnenie (§ 563 Občianskeho zákonníka). Dlžník je v takom prípade povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo bol veriteľom požiadaný o jeho splnenie. Ak má veriteľ možnosť sám vyvolať splatnosť dlhu, má právo aj vykonať svoje právo vyplývajúce zo záväzku. Pre účely premlčania je preto významný prvý objektívny okamih, kedy tak môže urobiť a požiadať o plnenie. Rozhodujúcim je preto bezpochyby deň bezprostredne nasledujúci po dni, v ktorom dlh vznikol. Na rovnakom právnom názore spočívajú aj viaceré rozhodnutia najvyššieho (okrem sp. zn. 1 Cdo 25/2003 vid' sp. zn. 1 Cdo 148/2004 a sp. zn. 4 Cdo 66/2006), ale tiež krajských súdov Slovenskej republiky (vid' napríklad sp. zn. 5 Co 3/2015 Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 19 Co 133/2012 Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 16 Co 667/2013 Krajského súdu v Banskej Bystrici a sp. zn. 10 Co 174/2013 Krajského súdu v Žiline).

45. S poukazom vyššie uvedené a ustálenú súdnu prax súd konštatuje, že trojročná premlčacia doba v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka začala v danom prípade plynúť nasledujúcim dňom po vzniku dlhu, teda u každého čerpania finančných prostriedkov samostatne dňom nasledujúcim po uskutočnení konkrétneho čerpania finančných prostriedkov žalovanou. Výzva veriteľa žalovanej na plnenie zo dňa 25.08.2016 nemala vzhľadom na vyššie uvedené právne závery vplyv na posudzovanie plynutia premlčacej doby. Žalovaná v posudzovanom prípade od právneho predchodcu čerpania finančné prostriedky v období od 08.12.2013 do 29.03.2016. Pokiaľ ide o posledné čerpanie, trojročná premlčacia doba uplynula teda dňa 29.03.2019 (u skôr čerpaných finančných prostriedkov už skôr). Pokiaľ žalobca právo na zaplatenie dlžnej sumy z predmetnej zmluvy voči žalovanej uplatnil až žalobou podanou na tunajšom súde dňa 07.08.2019, je uplatnený nárok žalobcu v celom rozsahu premlčaný. Na základe uvedeného súd posúdil vznesenú námietku premlčania za dôvodnú, keďže právo žalobcu na vrátenie poskytnutých nesplatených finančných prostriedkov je v danom prípade v celom rozsahu premlčané. Súd preto žalobcovi uplatnený nárok na zaplatenie istiny a nárok na zaplatenie úrokov a úrokov z omeškania ako akcesorický nárok na príslušenstvo k hlavnému záväzku, ktorý podlieha rovnakému premlčaniu ako hlavný záväzok, nepriznal.

46. Vzhľadom na uvedený záver o premlčaní práva žalobcu, súd nepriznal žalobcovi ani nárok na náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 27,00 eur. Súd k tomu navyše konštatuje, že žalobca tieto náklady v konaní nijakým spôsobom nešpecifikoval a navyše ich žiadnym spôsobom nepreukázal.

47. Zhrnúc uvedené súd žalobu žalobcu zamietol ako nedôvodnú v celom rozsahu.

48. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

49. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

50. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. Žalobca bol v spore neúspešný, keď súd podanú žalobu žalobcu zamietol v celom rozsahu, nárok na náhradu trov konania by mala v celom rozsahu žalovaná voči žalobcovi, ale pretože si žalovaná nárok na náhradu trov konania neuplatnila a žalovanej preukázateľne ani žiadne trovy zo spisu nevyplynuli, súd rozhodol tak, že žalovanej voči žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia tohto rozsudku na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil. Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie.